

UZASADNIENIE

W zakresie dotyczącym oskarżonej M. S. (1) (uzasadnienie w całości niemniej jednak ograniczone na podstawie art. 423 § 1a k.p.k. do części wyroku wskazanej we wniosku, to jest co do oskarżonej) :

M. S. (1) w dniu 17.09.2014 r. w O. przy ulicy (...) w Centrum Handlowym (...) w sklepie (...) Sp. z o.o. działając wspólnie i w porozumieniu z B. S., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłowała doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. Bank z/s w W., S. Bank z/s w W. i (...) Agricole we W., w kwocie 3.733 zł.

Nieco wcześniej w tym samym dniu kuzyn oskarżonej, B. S., wystawił stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu M. S. (1) w firmie o nazwie N. B. S. z/s w P. przy ulicy (...) na czas nieokreślony od 1.06.2010 r. na stanowisku sprzątaczką pomieszczeń gospodarczych z wynagrodzeniem miesięcznym 1.650 zł, które opieczetowała pieczętąką swojej firmy i złożył swój podpis w miejscu „podpis kierownika zakładu pracy” w celu uzyskania kredytu dla M. S. (1) od w/w banków na zakup w systemie sprzedaży ratalnej laptopa marki L. (...) 8.1. wraz z pakietem ubezpieczeń.

Powyższe zaświadczenie miało istotne znaczenie dla uzyskania w/w wsparcia finansowego, które M. S. (1) przedstawiła w w/w sklepie podejmując próbę zawarcia umowy kredytowej na zakup tego sprzętu rtv, wprowadzając w ten sposób w błąd przedstawiciela w/w sklepu uprawnionego do zawierania umów kredytowych z ramienia w/w banków co do okoliczności zatrudnienia M. S. (1), lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na odmowę w/w banków na udzielenie kredytów.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonej M. S. (1), k. 40-43, 95-98, 213

wyjaśnienia oskarżonego B. S., k. 45-48, 104-107, 213

wyjaśnienia świadka K. G. (1), k. 66-68

zeznania A. T., k. 28-30, 49-50

dane z aplikacji REGON, k. 2-3

protokół zatrzymania osoby, k. 4

protokół zatrzymania rzeczy, k. 11-13

zaświadczenie wraz z kopią, k. 14-15

zamówienie, k. 16-17

protokół przeszukania osoby, k. 25-27

dokumentacja bankowa, k. 33-38

dokument (...) wraz z załącznikami, k. 52-56

dane z (...), k. 57

dane GUS, k. 58

dokumentacja firmowa, k. 59-62

odzwierciedlenie pieczętki, k. 63

M. S. (1) przyznała się do zarzucanego jej czynu. Była wcześniej kilkanaście razy karana, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu i tak:

- wyrokiem z dnia 17.02.2005r. w sprawie VII K 815/04 za czyn z art. 270 § 1 k.k. na karę **3 miesięcy** pozbawienia wolności w zawieszeniu na 3 lata, zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary,

- wyrokiem z dnia 09.08.2005r. w sprawie VII K 287/05 za czyn z art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. na karę **3 miesięcy** pozbawienia wolności w zawieszeniu na 3 lata, zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary

- wyrokiem z dnia 21.11.2006r. w sprawie VII K 1059/06 za czyn z art. **178a § 1 k.k.** na karę 1 roku pozbawienia wolności w zawieszeniu na 4 lata, postanowieniem z dnia 27.11.2008r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary,

- wyrokiem z dnia 08.12.2006r. w sprawie VII K 1060/06 za czyn z art. 279 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności w zawieszeniu na 3 lata, gdzie postanowieniem z dnia 27.11.2008r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary, według obliczenia kary M. S. (1) miała tę karę wykonywać w okresie od 07.11.2009r. do 09.11.2010r., jednak wyrok ten został objęty wyrokiem łącznym z dnia 08.04.2009r. w sprawie VII K 33/09,

- wyrokiem łącznym z dnia 05.11.2007r. w sprawie VII K 908/07 na karę **4 miesięcy** pozbawienia wolności, wykonaną w dniu 05.08.2009r. (łączono kary ze spraw VII K 287/05 i VII K 815/04),

- wyrokiem z dnia 20.06.2008r. w sprawie VII K 426/08 za czyn z art. **178a § 1 k.k. i art. 244 k.k.** na karę 1 roku pozbawienia wolności w zawieszeniu na 4 lata, zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary

- wyrokiem łącznym z dnia 08.04.2009r. w sprawie VII K 33/09 na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, według obliczenia kary karę tę skazana miała wykonywać w okresie od 25.11.2010r., przy czym postanowieniem z dnia 24.11.2010r. skazana została warunkowo przedterminowo zwolniona z okresem próby do 24.11.2012r. (łączono kary ze spraw VII K 1059/06 i VII K 1060/06). Na poczet tej kary zaliczono skazanej okres od 05.08.2009r. do 15.01.2010r.,

- wyrokiem z dnia 26.05.2009r. w sprawie VII K 306/09 za czyny z art. **178a § 1 k.k. i 244 k.k. jak i art. 270 § 1 k.k.** na karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- wyrokiem z dnia 15.03.2012r. w sprawie VII K 1055/11 za czyn z art. 279 § 1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności **w zawieszeniu na 3 lata,**

- wyrokiem z dnia 26.03.2012r. w sprawie VII K 107/12 za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności w zawieszeniu na 2 lata, przy czym postanowieniem z dnia 21.07.2014r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary, karę tę skazana odbywa **w okresie od 21.12.2014r. do 20.12.2015r.**

- wyrokiem z dnia 27.03.2014r. w sprawie VII K 1347/13 za czyn z art. 278 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności **w zawieszeniu na 3 lata,**

- wyrokiem łącznym z dnia 16.02.2015r. w sprawie VII K 1088/14 na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- wyrokiem z dnia 25.06.2015r. w sprawie VII K 388/15 za czyn z art. 291 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności **w zawieszeniu na 5 lat.**

Z powyższego wynika, że M. S. (1) zarzucanego jej czynu nie dopuściła się w warunkach recydywy z art. 64 k.k.

M. S. (1) ma wykształcenie podstawowe, bez zawodu. Obecnie odbywa karę pozbawienia wolności i nie pracuje, wcześniej podejmowała dorywcze prace, z których osiągała dochód w wysokości ok. 1200-1500 zł miesięcznie. Jest panną, ma jedno dziecko w wieku 3 lat, córka pozostaje formalnie na jej utrzymaniu. Nie posiada majątku.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonej M. S. (1), k. 40-43, 95-98, 213

wyroki, k. 90-92

dane o karalności, k. 181-184

informacja o pobytach i orzeczeniach, k. 178-180

Sąd zważył, co następuje:

Sprawstwo i wina oskarżonej M. S. (1) w zakresie zarzucanego jej czynu nie mogą budzić wątpliwości.

W ustalaniu stanu faktycznego sprawy Sąd oparł się na całokształcie zebranych w sprawie dowodów, w tym osobowych źródeł dowodowych, w odniesieniu do zarzutu stawianego M. S. (1), skoro tego dotyczy wnioszek o uzasadnienie oskarżyciela publicznego. Zastrzeżenie to w ocenie Sądu jest o tyle zasadne, że sprawa obejmowała pierwotnie troje oskarżonych. Materiał dowodowy zebrany w aktach sprawy jest zatem obszerniejszy, aniżeli był przedmiotem zainteresowania Sądu już po wyłączeniu sprawy K. G. (1) do osobnego postępowania. Sąd zatem nie uwzględnił dowodów związanych wyłącznie z zarzutem stawianym K. G., czy też dotyczących ściśle osoby B. S., o ile nie rzutowało to na odpowiedzialność M. S.. Brak zatem odniesienia się Sądu do tych dowodów nie oznacza w żadnym razie, że Sąd traktował dowody wybiórczo, ale wynika z ostatecznie ukształtowanych ram postępowania.

Sąd dokonał swobodnej oceny dowodów kierując się wskazaniem zawartymi w art. 7 k.p.k., wedle którego organy postępowania kształtują swe przekonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Sąd oparł się przede wszystkim na niewątpliwych wyjaśnieniach oskarżonej przyznającej się do winy i na ujawnionych w postępowaniu przed sądem zeznaniach świadków, jak i dowodach z dokumentów. Sąd ocenił, iż dowody te nie zawierają sprzeczności, które dyskwalifikowałyby ich wartość dowodową.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, iż pomiędzy wszystkimi powyżej przedstawionymi dowodami nie zachodziły żadne sprzeczności, co pozwoliło Sądowi na ustalenie w istocie bezspornego stanu faktycznego.

Oskarżona swoim czynem polegającym na tym, że w dniu 17.09.2014 r. w O. przy ulicy (...) w centrum handlowym (...) w sklepie (...) Sp. z o.o. działając wspólnie i w porozumieniu z B. S., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłowała doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. Bank z/s w W., S. Bank z/s w W., (...) Agricole we W., w kwocie 3733 zł w ten sposób, iż w celu uzyskania kredytu dla M. S. (1) od w/w banków na zakup w systemie sprzedaży ratalnej laptopa marki L. (...) 8.1. wraz z pakietem ubezpieczeń, B. S. wystawił stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu M. S. (1) w firmie o nazwie N. B. S. z/s w P. przy ulicy (...) na czas nieokreślony od 1.06.2010 r. na stanowisku sprzątaczką pomieszczeń gospodarczych z wynagrodzeniem miesięcznym 1650 zł, które opieczętował pieczęcią swojej firmy i złożył swój podpis w miejscu „podpis kierownika zakładu pracy” co miało istotne znaczenie dla uzyskania w/w wsparcia finansowego, które M. S. (1) przedstawiła w w/w sklepie podejmując próbę zawarcia umowy kredytowej na zakup tego sprzętu rtv, wprowadzając w ten sposób w błąd przedstawiciela w/w sklepu uprawnionego do zawierania umów kredytowych z ramienia w/w banków co do okoliczności zatrudnienia M. S. (1), lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na odmowę w/w banków na udzielenie kredytów dopuściła się przestępstwa określonego w art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Sąd ustalił przy tym, że zarzucanego jej czynu M. S. (1) nie dopuściła się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne.

M. S. (1) wprawdzie została skazana wyrokiem z dnia 08.12.2006r. w sprawie VII K 1060/06 za czyn z art. 279 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności w zawieszeniu na 3 lata, gdzie postanowieniem z dnia 27.11.2008r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary i według obliczenia kary miała tę karę wykonywać w okresie od 07.11.2009r. do 09.11.2010r., to jednak wyrok ten został objęty wyrokiem łącznym z dnia 08.04.2009r. w sprawie VII K 33/09, który miał być wykonywany w okresie od 25.11.2010r., to jednak postanowieniem z dnia 24.11.2010r. skazana została warunkowo przedterminowo zwolniona z okresem próby do 24.11.2012r., a więc ani kary ze sprawy VII K 1060/06 ani ze sprawy VII K 33/09 skazana nie wykonywała w ogóle. W w/w wyroku łącznym połączono kary ze spraw VII K 1059/06 i VII K 1060/06, a na poczet kary orzeczonej w wyroku łącznym zaliczono nieosiągający 6 miesięcy okres od 05.08.2009r. do 15.01.2010r., wynikający najprawdopodobniej z odbycia kary VII K 1059/06 za czyn z art. 178a § 1 k.k. Pozostałe orzeczone względem M. S. (1) kary albo były orzeczone w wymiarze mniejszym niż 6 miesięcy pozbawienia wolności, albo orzeczone zostały z warunkowym zawieszeniem ich wykonania i nie zostały zarządzone, albo były wykonywane już po popełnieniu czynu będącego przedmiotem tego postępowania albo też zostały orzeczone po dacie popełnienia przedmiotowego czynu.

Mając na uwadze powyższe Sąd zmodyfikował opis i kwalifikację prawną czynu eliminując przypisanie oskarżonej działania w warunkach recydywy z art. 64 § 1 k.k.

W niniejszej sprawie wskazać należy, że pomiędzy datą czynu oskarżonej, to jest 17.09.2014r. a datą orzekania w przedmiocie tego czynu, doszło do zmiany stanu prawnego – ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 20 marca 2015 r.), która weszła w życie 1 lipca 2015r., zwana dalej „ustawą nową”. Sytuację taką normuje art. 4 § 1 k.k., zgodnie z którym jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. W sprawie M. S. (1) niewątpliwie ustawa obowiązująca w dacie popełnienia czynu zabronionego nie jest ustawą względniejszą dla sprawcy. Stąd też tylko przepisy „nowej” ustawy Sąd w sprawie stosował, mając również na względzie, że niedopuszczalne jest orzekanie częściowo zgodnie z przepisami ustawy obowiązującej poprzednio, a częściowo według przepisów ustawy nowej (wyrok SN z dnia 13 marca 1970 r., V KRN 402/69, OSNKW 1970, nr 4-5, poz. 37, z glosą W. Woltera, PiP 1971, z. 1; wyrok SN z dnia 4 lipca 2001 r., V KKN 346/99, Prok. i Pr.-wkł. 2001, nr 12, poz. 1).

Odnosząc się do wymierzonej oskarżonej kary, pod kątem zasad i dyrektyw sędziowskiego wymiaru kary Sąd uznał, iż adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, jak również uwzględniającą cele prewencyjne będzie kara 10 miesięcy pozbawienia wolności. Ustalenie stopnia winy uzależnione jest od wieku, stopnia intelektualnego i emocjonalnego rozwoju sprawcy, jego zdolności percepcyjnych, towarzyszących czynowi okoliczności które wywierają wpływ na proces decyzyjny sprawcy. W odniesieniu do oskarżonej brak jest jakichkolwiek przesłanek pozwalających na wysnucie wniosku, iż nie można jej przypisać zawinienia, bezspornie również M. S. (1) miała możliwość pokierowania swoim postępowaniem i zachowania się w sposób uwzględniający obowiązujące normy prawne.

Gdy idzie o stopień społecznej szkodliwości czynu, ustawodawca w art. 115 § 2 k.k. wskazuje przesłanki, które bada Sąd ustalając ów stopień. Należą do nich m.in. rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, postać zamiaru, motywację sprawcy, czy rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia.

Okolicznościami obciążającymi M. S. (1) jest przede wszystkim wielokrotna uprzednia karalność oskarżonej i fakt, że ponownie popełniła przestępstwo przeciwko mieniu.

Jako okoliczność łagodzącą przyjął natomiast fakt, że oskarżona przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu, jak również, że wiodącą rolę w przestępstwie odegrał B. S., a samo przestępstwo nie osiągnęło formy dokonania.

W tym miejscu Sąd więc zauważa, iż kara wymierzona oskarżonej w żadnym razie nie może być uznana za nadmiernie surową, skoro oscyluje w granicach minimum możliwego i celowego dla osiągnięcia założeń kary. Sąd uznał zatem, że tylko wymierzona kara może osiągnąć cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec sprawcy. Orzeczonej kary jest

w ocenie Sądu odpowiednia także dla osiągnięcia celu prewencji indywidualnej i spełni swoją rolę zapobiegawczą i wychowawczą względem oskarżonej.

Sąd stanął na stanowisku, iż prognoza społeczno-kryminologiczna M. S. (1) jest zdecydowanie negatywna. Od kilku już lat oskarżona prowadzi działalność przestępczą popełniając występki przeciwko mieniu. Oskarżona swoją postawą, właściwościami i warunkami osobistymi nie daje gwarancji niepopadania w konflikt z prawem w sytuacji, gdyby kara orzeczona wobec niej została warunkowo zawieszona.

Sąd na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzekł przepadek dowodów rzeczowych to jest stwierdzających nieprawdę zaświadczeń o zatrudnieniu wystawionych przez B. S..

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonej kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył jej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie to jest zatrzymania w dniach od 17.09.2014r. do 18.09.2014r.

Mając na uwadze, że oskarżonej M. S. (1) Sąd wymierzył bezwzględną karę pozbawienia wolności Sąd zwolnił oskarżoną od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

W zakresie dotyczącym oskarżonego B. S. (uzasadnienie ograniczone na podstawie art. 423 § 1a k.p.k. do części wyroku wskazanej we wniosku, to jest co do kary):

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony B. S. przyznał się do zarzucanych mu czynów polegających na tym, że:

w dniu 17.09.2014 r. w O. przy ulicy (...) w centrum handlowym (...) w sklepie (...) Sp. z o.o. działając wspólnie i w porozumieniu z M. S. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. Bank z/s w W., S. Bank z/s w W., (...) Agricole we W., w kwocie 3733 zł w ten sposób, iż w celu uzyskania kredytu dla M. S. (1) od w/w banków na zakup w systemie sprzedaży ratalnej laptopa marki L. (...) 8.1. wraz z pakietem ubezpieczeń B. S. wystawił stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu M. S. (1) w firmie o nazwie N. B. S. z/s w P. przy ulicy (...) na czas nieokreślony od 1.06.2010 r. na stanowisku sprzątaczką pomieszczeń gospodarczych z wynagrodzeniem miesięcznym 1650 zł, które opieczętował pieczęcią swojej firmy i złożył swój podpis w miejscu „podpis kierownika zakładu pracy” co miało istotne znaczenie dla uzyskania w/w wsparcia finansowego, które M. S. (1) przedstawiła w w/w sklepie podejmując próbę zawarcia umowy kredytowej na zakup tego sprzętu rtv, wprowadzając w ten sposób w błąd przedstawiciela w/w sklepu uprawnionego do zawierania umów kredytowych z ramienia w/w banków co do okoliczności zatrudnienia M. S. (1), lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na odmowę w/w banków na udzielenie kredytów; jak również na tym, że

w dniu 17.09.2014 r. w O. przy ulicy (...) w centrum handlowym (...) w sklepie (...) Sp. z o.o. działając wspólnie i w porozumieniu z K. G. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. Bank z/s w W., S. Bank z/s w W., (...) Agricole we W., w kwocie 4627 zł w ten sposób, iż w celu uzyskania kredytu dla K. G. (1) od w/w banków na zakup w systemie sprzedaży ratalnej telewizora marki S. (...) TV L. (...) HZ wraz z pakietem ubezpieczeń B. S. wystawił stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu K. G. (1) w firmie o nazwie N. B. S. z/s w P. przy ulicy (...) na czas nieokreślony od 1.06.2010 r. na stanowisku tynkarz z wynagrodzeniem miesięcznym 1800 zł, które opieczętował pieczęcią swojej firmy i złożył swój podpis w miejscu „podpis kierownika zakładu pracy” co miało istotne znaczenie dla uzyskania w/w wsparcia finansowego, które K. G. (1) przedstawił w w/w sklepie podejmując próbę zawarcia umowy kredytowej na zakup tego sprzętu rtv, wprowadzając w ten sposób w błąd przedstawiciela w/w sklepu uprawnionego do zawierania umów kredytowych z ramienia w/w banków co do okoliczności zatrudnienia B. S., lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na odmowę w/w banków na udzielenie kredytów.

B. S. ma wykształcenie zawodowe - ślusarz-spawacz, obecnie odbywa karę pozbawienia wolności. Upřednio pracował w Przedsiębiorstwie Usług (...), osiągając dochód w wysokości ok. 3700zł/miesięcznie. Jest żonaty, ma dwoje dzieci w wieku 11 i 14 lat, żona i dzieci pozostają na jego na utrzymaniu. Nie posiada większego majątku.

Oskarżony był wcześniej karany, w tym siedmiokrotnie za przestępstwa przeciwko mieniu (art. 284 § 2 k.k., 278 § 1 k.k., 289 § 1 k.k., 286 § 1 k.k.), w tym również na kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego B. S., k. 45-48, 104-107, 213

dane o karalności, k. 186-187

Sąd zważył, co następuje:

Za przypisany oskarżonemu B. S. ciąg przestępstw z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Sąd na podstawie art. 286 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 3 k.k., art. 91 § 1 k.k. i art. 14 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności.

W niniejszej sprawie wskazać należy, że pomiędzy datą czynów oskarżonego, to jest 17.09.2014r. a datą orzekania w przedmiocie tych czynów, doszło do zmiany stanu prawnego – ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 20 marca 2015 r.), która weszła w życie 1 lipca 2015r., zwana dalej „ustawą nową”. Sytuację taką normuje art. 4 § 1 k.k., zgodnie z którym jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. W sprawie B. S. niewątpliwie ustawa obowiązująca w dacie popełnienia czynu zabronionego nie jest ustawą względniejszą dla sprawcy. Stąd też tylko przepisy „nowej” ustawy Sąd w sprawie stosował, mając również na względzie, że niedopuszczalne jest orzekanie częściowo zgodnie z przepisami ustawy obowiązującej poprzednio, a częściowo według przepisów ustawy nowej (wyrok SN z dnia 13 marca 1970 r., V KRN 402/69, OSNKW 1970, nr 4-5, poz. 37, z glosą W. Woltera, PiP 1971, z. 1; wyrok SN z dnia 4 lipca 2001 r., V KKN 346/99, Prok. i Pr.-wkł. 2001, nr 12, poz. 1).

Orzeczoną względem B. S. karę Sąd uznał za odpowiednią i adekwatną w zaistniałych okolicznościach podmiotowo-przedmiotowych. Oceniając czyny oskarżonego w ramach sędziowskiego wymiaru kary, Sąd uznał, że orzeczona za nie kara jest w pełni uzasadniona, biorąc przede wszystkim pod uwagę stopień winy oskarżonego i stopień społecznej szkodliwości czynów.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynów oskarżonego Sąd wziął głównie pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynów, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy. Oceniając natomiast stopień winy oskarżonego należało uwzględnić jego wiek, poziom wiedzy i doświadczenia życiowego oraz sytuację motywacyjną. Sąd uznał, że oskarżony nie znajdował się w niezwyklej sytuacji motywacyjnej, przeciwnie - nic nie stało na przeszkodzie, aby uczynił zadość wiążącym go regułom prawnym i zachował się poprawnie, a tym samym powstrzymał się od popełnienia zabronionych czynów. B. S. przed osadzeniem pracował osiągając dochód w wysokości około 3.700 zł, tak więc popełnianych przestępstw nie uzasadnia trudna sytuacja materialna oskarżonego. Oskarżony jest osobą pełnoletnią, będącą w stanie rozpoznać znaczenie swojego czynu i pokierować swoim postępowaniem. Warto zwrócić uwagę, że oskarżony był już upřednio wielokrotnie karany, w tym aż siedmiokrotnie za przestępstwa przeciwko mieniu, a co za tym idzie nie można mu przypisać niskiego stopnia winy, gdyż wcześniejszych skazań nie potraktował jako stosownego ostrzeżenia i zlekceważył je.

Zwrócić należy jednak uwagę, że oskarżony B. S. po popełnieniu przestępstw ostatecznie przyznał się do ich popełnienia i wyraził skruchę. Warto nadmienić, że przestępstwa były „tylko” usiłowane, nie przybierając formy dokonania. Te okoliczności dotyczące czynu i samego oskarżonego Sąd zaliczył zatem do okoliczności łagodzących i

w istocie znacząco okroił propozycje kary, jakie padły ze strony oskarżyciela publicznego uznając je za rażąco wysokie w tych okolicznościach sprawy.

Sąd uznał, że tylko wymierzona kara bezwzględnego pozbawienia wolności może osiągnąć cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec sprawcy. Orzeczona kara jest w ocenie Sądu odpowiednia także dla osiągnięcia celu prewencji indywidualnej i spełni swoją rolę zapobiegawczą i wychowawczą względem oskarżonego.

Sąd stanął na stanowisku, iż prognoza społeczno-kryminologiczna B. S. jest zdecydowanie negatywna. Od kilku już lat oskarżony prowadzi działalność przestępczą popełniając występki przeciwko mieniu, przede wszystkim kradnąc i przywłaszczając dobra materialne na własne potrzeby. Oskarżony swoją postawą, właściwościami i warunkami osobistymi absolutnie nie daje już żadnej gwarancji niepopadania w konflikt z prawem w sytuacji, gdyby kara orzeczona wobec niego została warunkowo zawieszona. Wymierzone względem niego kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem postępowania nie osiągnęły absolutnie żadnego skutku, przeciwnie wywołały u oskarżonego poczucie bezkarności i niejako przyzwolenie dla popełniania przestępstw. Zdaniem Sądu w tej sprawie zachodzi potrzeba ostrzejszej reakcji względem czynów oskarżonego, Sąd nie widzi bowiem już żadnej innej możliwości wpłynięcia na zachowanie oskarżonego, a każda łagodniejsza kara nie doprowadziłaby do społecznej readaptacji sprawcy.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec B. S. kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył mu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie to jest zatrzymania w dniach od 17.09.2014r. do 18.09.2014r.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak na wstępie.